

A családdügyi népszavazás valódi tétje

A családdügyi népszavazás elbukott a választói érdektelenségen. Elbukott annak ellenére, hogy a feltett kérdésben a társadalom elsőpró többségének van véleménye, s ráadásul azonos. Ezt híven tükrözi a végül urnákhoz járulóknak, a választásra jogosultak mintegy ötödének a véleménye: az igen 90 százalék feletti eredményt ért el.

Mi is volt a tét valójában? Az, hogy alkotmányos szinten kerüljön rögzítésre: a házasságot egy férfi és egy nő köthet. Két évtizede még ez természetből fakadónak tűnő, említésre sem méltó evidencia volt. Ma, midőn a nyugat-európai államok többségében megengedett az azonos neműek házasodása, messze nem az.

Markó a polkorrekt globalista hatalom mellett

Nézzük a magyar vonatkozásokat. A népszavazás kis híján konszenzust teremtett a magyar pártok között. A Magyar Polgári Párt, valamint az Erdélyi Magyar Néppárt határozott állásfoglalásban állt ki amellett, hogy el kell menni szavazni, és meg kell erősíteni a törvényhozás két háza által elfogadott módosítást. Az RMDSZ annyit mondott, hogy el kell menni szavazni. Hogy miként, azt a választók lelkiismeretére bízta. Eközben Kelemen Hunor szövetségi elnök jelezte, igennel fog voksolni. Az ügyvezető elnök, Porcsalmi Bálint viszont keményen kiállt a távolmaradás mellett, és korlátozónak, illetve kirekesztőnek bélyegezte a népszavazás apropóját jelentő módosítást. Markó Béla lényegében ugyanazt tette egy mellbeverően demagóg és logikátlan sajtónyilatkozattal, amelynek keretében sikerült eljutnia az egyneműek házasságától a kisebbségi kérdésig, konkrétan a zászlóhasználatig és a magyar iskoláig. Azt állította: ha a népszavazás sikerül, akkor majd sorra indulnak kezdeményezések más kérdésekben. Miközben ezt a feltételezést nem igazolja semmi. Markó ismét kiállt a polkorrekt globalista világhatalom szándékai mellett, akárcsak az illiberális demokrácia, a nemzetállam és a magyar határon húzódó kerítés kérdésében.

Miről is van szó valójában? Arról, hogy a háttérben meghúzódó globális háttérhatalom látványosan arra törekszik, hogy az embereket megfossza identitásuktól, az államokat pedig nemzeti jellegüktől. Ami pedig az identitást illeti, mindenféle identitás szüntelen támadás alatt áll: a valósi, nemzeti s ma már a nemi is.

Európa: a baloldali diktál a konzervatívoknak is

A hagyományos keresztény-nemzeti világképet már a felvilágosodás óta támadják a társadalommérnökök, a messianizmustól áthatott népboldogítók, a mindent jobban tudó baloldali liberális megmondóemberek. A második világháború óta kialakult egy politikai egyensúly ezen erőket képviselő liberális, szocialdemokrata, szocialista és kommunista pártok, valamint a hagyományos gondolkodást egyre kisebb elkötelezettséggel védő kereszténydemokrata erők között. Utóbbiakban sajnálatos módon szárbá szökkent egyfajta megfélemlési kényszer a másik oldal irányába, ami annak köszönhető, hogy a baloldal a 20. század elejétől tudatosan törekedett arra, hogy a média, a művészet, a tudomány és az oktatás szintjén dominanciára tegyen szert. S ebben sikerrel járt. Mára, miként azt a Sargentini-jelentésről

szóló szavazás, valamint az Európai Néppártnak a bevándorláshoz, pontosabban idegen kultúrájú, asszimilálhatatlan tömegek betelepítéséhez való kétarcú viszonyulása mutatja, a konzervatív erők számottevő része úgy táncol, ahogy a baloldal füttyöl.

Az egyik oldalon egyre erőteljesebb a támadás, a másik oldalon egyre gyengébb az ellenállás. Nem nehéz belátni, hogy amiként arra Orbán Viktor Tusnádfürdőn rámutatott: a konzervatív-jobboldali, valamint a szocdem-liberális-baloldali erők közötti viszonylagos egyensúly akár örök időkre eldőlhethet, mielőtt a muszlimok minden államban 15–20 százaléknyi szavazóerőt szereznek, már persze addig, míg többségbe nem kerülnek. S ez esetben még ennek a Stockholm-szindrómás, bátoratlan

Érdemes megnézni, hol tart ma Európa nyugati fele. Az egyneműek házasságával együtt jár a gyermekek örökbefogadásának joga, ami már komoly erkölcsi problémákat vet fel.

kereszténydemokrata politikának is vége kontinentális szinten. Majd pedig tagállami szinten is. Többek között ez is a globális háttérhatalom és annak egyik legjobban látható és kétségkívül igen nagy hatalommal bíró figurájának, Soros Györgynek a célja.

Ezt akkor is le kell szögezni, ha már a nemzeti oldalon is egyre többen azt hiszik, hogy a „sorosozás” mindössze fideszes propagandaművelet, és „Orbán nagyobb veszély a magyarok szabadságára, mint Soros” (Szávay István, jobbikos képviselő örökbecsű megfogalmazása), és hogy Soros Györgyöt emlegetni nem értelmiségihez méltó magatartás. A valóság épp a fordítottja ennek: értelmiségihez méltó magatartás feltárni a rejtett összefüggéseket.

Soros és a muszlimok importálása

Soros György esetében ráadásul dokumentált tények özőne igazol-

ja mindazt, amit a magyar kormány állít, vagyis Soros az egyik mozgatója Európa muszlim megszállásának, és ő befolyásolja érdekei szerint a közvéleményt és közhangulatot megannyi országban. Politikai rendszereket és valutákat képes bedönteni egyéni haszonszerzésből, valamint saját világgépének egész társadalmakra való ráoktrojálási szándéka által vezérelve.

E hatalmi góc eldöntötte, nem várja ki, amíg a muszlimok többségben lesznek Európában, hanem nekifog és mesterségesen, gőzerővel, gyorsított eljárásban importál évente pár milliót belőlük. Ezzel előbb-utóbb tönkreteszi a nemzeti identitást, mivel tönkreteszi annak intézményes generálóját, a nemzetállamot. Csak-hogy nem multikultúrát teremt ezzel, hanem intoleráns, embertelen, agresszív iszlám monokultúrát. A toleráns, a kölcsönösséggel, az igazság és igazságosság alapértékei mentén orientálódó európai kultúra, ha mindez így folytatódik, ötven év múlva sehol nem lesz.

Ezzel párhuzamosan zajlik a genderháború, ugyanazok által irányítva. Ennek nyilvánvaló célja, hogy az ember még saját nemi identitásában is elbizonytalanodjék. Kapaszkodók, önazonosság nélküli tömeget akarnak teremteni, könnyen irányítható alattvalókat, homogen embermasszát.

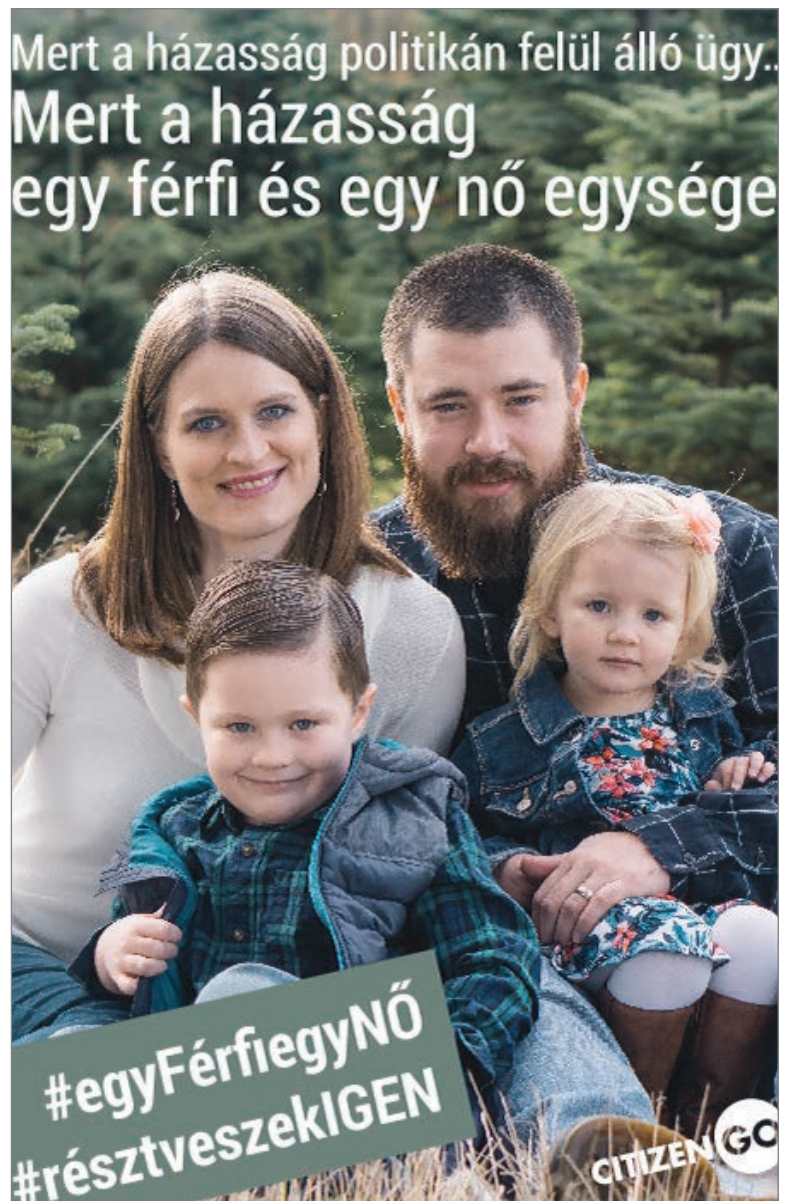
Elszalasztott történelmi lehetőség

Akik a minap nem fáradtak az urnákhoz, nem fogták fel, hogy mi a tét. Történelmi lehetőséget hagytunk ki arra, hogy a román állam bebetonozza alkotmányos szinten az egyneműek házasságának tilalmát. Önmagában az egyneműek házassága „mindössze” szakrális dimenzióban a maga természetellenességével sérti a hagyományos értékrendet.

De ennél sokkal többről van szó. Ez egy kapu, amit ha kinyitunk, jó eséllyel nincs megállás. Érdemes megnézni, hol tart ma Európa nyugati fele. Az egyneműek házasságával együtt jár a gyermekek örökbefogadásának joga, ami már komoly erkölcsi problémákat vet fel. Különösen annak fényében, hogy több esetről tudunk, amikor egynemű párok nemváltó műtétnek vetették alá örökbe fogadott gyermeküket.

A Koalíció a Csaláért szervezet mozgósító ereje kevésnek bizonyult

A családi idill nem készítette szavazásra a lakosság többségét

S akkor témánál is vagyunk. Európában a nemváltó műtéteknek nincs ahhoz hasonló megnyugtató jogi szabályozása, mint például a kiskorúakkal való szexuális kapcsolat létesítésének. Ki ellenőrizi azt, hogy egy gyermeknek tényleg valós szándéka, belső igénye a nemváltás, s nem csak múló hangulat vagy szülői rábeszélés eredménye? A józanul gondolkodók hiába mondják, hogy ilyen műtétre csak felnőttkorban kellene engedélyt adni. Ma csak Nagy-Britanniában nemváltó műtétek száza-ira kerül sor gyermekek esetében is.

Totális véleményterror

Következő lépés pedig a totális véleményterror. Azokat, akik ki merik mondani, hogy a homoszexualitás természetellenes és egyfajta lelki deformáció, betegség, amit gyógyítani kellene, kipellengérezik, kirúgják állásukból, derékba török karrierjüket. Már az egészséges gondolkodású Magyarországon is volt e jelenségkörnek áldozata. Gyurcsány pártjának egyik helyi vezetője le merte írni a fentebb állítottakat, másnap a pártelnök jelezte, nem maradhat meg pozíciójában. S biztosak lehetünk abban, hogy ez nemcsak a DK-ra, hanem az egész „felvilágosult” ellenzékre vonatkozik.

De a horrortörténet folytatódik: Kanadában törvény van arra, hogy el lehet venni a gyermekét attól, aki nem kellően toleráns gondattartással. Norvégiában és Svédországban a gyerekeiket hagyományos nemzeti, keresztény-konzervatív értékrend szellemében nevelő szülők már régóta azt kockáztatják, hogy az állam elragadja tőlük az utódaikat. Ez

már Ceausescu is megszegyenítő rémtörténet. Mert igen borzalmas időszak volt az: embereket vertek agyon a Székely Himnusz énekléséért, százazreket, milliókat terrorizáltak lelkiileg, de nem tudok arról, hogy programszerűen, intézményesített módon állami gondozásba vették volna a másként gondolkodók utódait. Vélhetően nem vagyok egyedül ezzel, hogy inkább az életemet adnám, semmint egy terrorállam gondozásába a gyermekemet. Mindennek pedig a megkoronázása a tudomány szférájában zajló terror: oda jutottunk, hogy egyetemi professzorok ellen eljárás indul, ha le merik szögezni azt a nyilvánvaló tény, hogy a nő és férfi között biológiai különbség van.

Nincs bizonyíték arra, hogy szükségsszerűen ez a forgatókönyv, viszont látjuk: a genderlobbi, amely behálózta a véleményformálók nem kis részét e térségben is, folyamatosan, gátlástalanul és rendkívül tudatosan, tervszerűen dolgozik. Emberei mindent meg fognak tenni azért, hogy e térséget is megfertőzzék.

Az alkotmánymódosítással a közép-kelet európai szellemi ellenállás kőkemény alkotmányjogi bástyával erősödött volna. De persze nincs minden elveszve. E térség, amint az illegális bevándorlás kérdésében is megmutatkozik, ellenáll a globalista szándékoknak, s a küzdelem végeredménye még nem tudható. Van esély arra, hogy legalábbis e térségben hosszú távon fennmaradjon a görög filozófia, a római jog és keresztény erkölcsön alapuló európai gondolkodás, a keresztény fehérek kultúra.